

at tiltræde dette Lovforslag, som oprindeligt var et Lovforslag fra det ærede Medlem for Horsens (Wajer). Jeg skal med disse Bemærkninger afvente den følgende Diskussion.

C. F. Larsen: Det har jo hidtil været noget vanskeligt at danne sig en Mening om Betydningen af og Hensigten med dette Lovforslag, som forelæa uden Motiver og uden nærmere Udtalelser fra Forslagsstillerne. Denne Mangel ser jo ganske vist i sidste Dieblit bleven afhjulpen ved det Foredrag, vi hørte fra den ærede Medforslagsstiller (Lauridsen), men det forekom mig rigtig nok, at hans Foredrag — det kunde iøvrigt være meget interessant og indeholde adskillige gode Momenter — egentlig ikke var Motivering for det, der her staar, men nærmest en Motivering for ganske andre Lovforandringer end dem, der her ere bragte i Forslag. Han kom med et ganske interessant og veiledende og maaste i mange Henseender ogsaa ret træffende Angreb paa den Maade, hvorpaa Kuratelet nu til Dags er ordnet. Han angreb ligesaa — maaste med Føje — de Virkninger, som Lovgivningen i visse Henseender har knyttet til sine Myndighedsregler. Men ingen af disse to Ting er egentlig kommen med i hans Lovforslag. Derfor synes jeg, det havde været bedre, om han havde givet det en anden Form. Med Hensyn til det, som der i dette Lovforslag er Tale om, nemlig Medsættelse af Fuldmyndighedsalderen, maa jeg derimod bekjende, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Motiver vare meget faa og meget svage. Det Æneste, der egentlig lader sig anføre derfor, og som ogsaa er anført ved Forslagets Frem sættelse flere Gange, er dette Hensyn til, hvad der er gjældende Ret i andre Lande, navnlig i vort Naboland. Denne fuldstændige Overensstemmelse med fremmede Lovgivninger, som tilsigtes herved, er kun et meget formelt Hensyn, som det forekommer mig, i det Hele taget aldrig har nogen afgjørende Bægt, idet hvert Land helst maa indrette sin Lovgivning efter sine egne Forhold og ikke efter, hvad andre Lande anse for rigtigt. I ethvert Tilfælde er det dog ikke heldigt, at man ved saadanne stykkevisse Love, som den, der her er Tale om, bestandig lapper paa Lovgivningen i slige Stæder og bestandig sætter nye Klude paa gamle Klædebon. Det er den Slags Hensyn, som helst maa tages, og som det er tidsnok at tage ved en almindelig Revision af Lovgivningen. Naar man her i Danmark kommer til den Opgave, som maa tages for paa ny, nemlig Tilveiebringelsen af en ny Lovgivning, som kunde være meget

ønskelig, saa kan det være det rette Tidspunkt til at tage Hensyn til en saadan formel Overensstemmelse med andre Landes Love, men ellers forekommer det mig ikke, at der er tilstrækkelig Grund dertil. Hvad der anføres til Gavn for Forslaget, vil egentlig kun gaa ud paa det, at man tror ad denne Veie at bibringe unge Mennesker af begge Kjøen — det maa indtryffeligt tilføies, at der gjælder de samme Myndighedsregler for begge Kjøen — en større Selvstændigheds- og Uafhængighedsfølelse i en tidligere Alder end nu. Jeg tror ikke, at man i denne Henseende ser fuldstændig billigt paa den gjældende Lovgivning her i Danmark om Myndighedsregler; thi den er virkelig i høi Grad liberal overfor de Unge, jeg tør vel nok sige, saa liberal som nogen anden Lovgivning. Thi Hovedbestemmelsen derom er, tror jeg, ingenlunde den Regel, at Fuldmyndighed, som det kaldes, indtræder med det 25de Aar, men den vigtigste Regel er den, at den personlige Myndighed eller med andre Ord den personlige Uafhængighed og Selvstændighed, Retten til at optræde som Mand, indtræder med det 18de Aar, og det er meget tidligere end andetsteds. Jeg tror ikke, at der i den Henseende er Noget at klage over, det skulde da snarere være noget for tidligt endog, at Lovgivningen indrømmer denne Ret. Fra det Dieblit af er man berettiget til at forlade sine Forældres Hus og bane sig en Veie, saa godt man kan i Livet, altsaa tror jeg, at Selvstændigheden har et meget frit Spillerum her i Landet. Men det er ikke blot med Hensyn til den personlige Virksomhed, det personlige Liv, at man ved det 18de Aar opnaar den fulde Frihed, men med Hensyn til Formuen kommer man ogsaa til at indtage en meget begunstiget Stilling, maaste paa et vel tidligt Tidspunkt, idet man i Virkeligheden, efter den gjældende Ret, har Ret til selv at bestyre sin Formue, ganske vist med en Kurator. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) har selv sagt os, hvor svag Kuratelet i Virkeligheden er her i Danmark, hvor saa Baand det i Virkeligheden lægger paa de Umyndige. Denne har altsaa meget Lidt at beklage sig over, hvis han vil benytte den Ret til at bestyre sin Formue, som er givet ham; noget Andet er det, hvis han overlader til Kurator at gjøre det, men han er ingenlunde forpligtet dertil. Nei, jeg tror, at de Unge ere meget vel situerede her i Danmark paa dette Omraade, og jeg kan ikke se, at de paa nogen Maade hjælpes ved en saadan Forandring i Lovgivningen som den, der her er foreslaet, eller at den er til nogen Gavn for dem eller i deres